

СТРАТЕГІЧНА ПІРАМІДА РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НА 2022 - 2032 РОКИ

МІСІЯ (МЕТА) ВИЩОЇ ОСВІТИ - ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ, КУЛЬТУРНИЙ І ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ, ФОРМУВАННЯ ЯКІСНОГО ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ ТА ЗГУРТУВАННЯ СУСПІЛЬСТВА ДЛЯ УТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНИ ЯК РІВНОПРАВНОГО ЧЛЕНА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, РОЗБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИСОКИХ СТАНДАРТІВ ЯКОСТІ ЖИТТЯ

ВІЗІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ –

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНА ТА СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНА	МАЄ ВИСОКУ ДОВІРУ У СУСПІЛЬСТВІ	ФОРМУЄ ФАХОВИЙ ТА НАУКОВО-ОСВІТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КРАЇНИ ЧЕРЕЗ РЕАЛІЗАЦІЮ ЯКІСНИХ ОСВІТНИХ ПРОГРАМ, ДОСЛІДЖЕННЯ І СОЦІАЛЬНІ ПРОЕКТИ	ІНТЕГРОВАНА У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНИЙ ТА ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОСТОРИ	ДЕМОНСТРУЄ ДИНАМІЧНИЙ РОЗВИТОК ІНСТИТУЦІЙ ТА АКАДЕМІЧНИХ СПІЛЬНОТ НА ПРИНЦИПАХ АКАДЕМІЧНОЇ СВОБОДИ, УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ АВТОНОМІЇ, ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА ІНКЛЮЗИВНОСТІ
--	---------------------------------	--	---	--

ІДЕНТИФІКОВАНІ КЛЮЧОВІ ПРОБЛЕМИ (КП), СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ (СЦ) :

КП1. Недостатній рівень фінансування системи вищої освіти, управління та використання ресурсів неефективне, недостатній прояв соціальної відповідальності, незабезпечення рівноправності та автономності закладів вищої освіти повною мірою	КП2. Брак відкритості закладів вищої освіти, спроможності продукувати корисну інтелектуальну продукцію, принципової протидії проявам корупції та академічної недоброчесності, безумовної підтримки чесного вступу та об'єктивного оцінювання результатів навчання.	КП3. Доступність вищої освіти часто не підкріплюється дотриманням європейських стандартів якості, станом інфраструктури та освітнього простору, базуваним освітнього процесу на наукових дослідженнях, турботою про вразливі категорії здобувачів	КП4. Євроінтеграційні прагнення, які не завжди підкріплюються готовністю до гармонізації структур, наукової кооперації та запозичення кращої практики, створення умов для іноземців та підготовки українських студентів до відкритого світу	КП5. Поширена імітація студентоцентризму, неконкурентні заробітна плата та умови праці працівників, брак управлінської підготовки у керівного складу закладів вищої освіти, неусвідомлення місії лідерства у формуванні людського капіталу та згуртуванні суспільства, в освіті дорослих, що призводить до втрати закладами вищої освіти привабливості	Стейкхолдери (зіставлення основних стейкхолдерів операційним цілям орієнтовне)
СЦ1. ЕФЕКТИВНІСТЬ: Управління в системі вищої освіти є ефективним та соціально відповідальним	СЦ2. ДОВІРА: Громадяни, держава та бізнес довіряють освітній, науковій, інноваційній діяльності закладів вищої освіти	СЦ3. ЯКІСТЬ: Освітньо-наукова діяльність є якісною, конкурентоспроможна вища освіта є доступною для різних верств населення	СЦ4. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ: Вища освіта є одним з флагманів європейської та євроатлантичної інтеграції України	СЦ5. ПРИВАБЛИВІСТЬ: Заклади вищої освіти є привабливими для навчання та академічної кар'єри	

ІДЕНТИФІКОВАНІ ПРОБЛЕМИ (П), ОПЕРАЦІЙНІ ЦІЛІ (ОЦ), ЗАВДАННЯ (Зд), ІНДИКАТОРИ (Ін)

П1.1. Низький (порівняно із сусідніми країнами) рівень валового внутрішнього продукту та недиверсифікована система бюджетного фінансування вищої освіти і, як наслідок, відсутність мотивації для досягнень.	П2.1. Процедури чесного вступу періодично намагаються дискредитувати, а професійній орієнтації вступників бракує системної державної підтримки.	П3.1. Формальне застосування антидискримінаційної політики стає на заваді індивідуальним рішенням для здобувачів освіти з видатними досягненнями та додатковою підтримці окремих категорій вступників.	П4.1. Обмежена впізнаваність українських освітніх кваліфікацій та застосування складних процедур визнання документів про вищу освіту за кордоном	П5.1. Традиційна уніфікація в освітньому процесі стримує індивідуалізацію освітніх траєкторій, пошук власної моделі самореалізації здобувачів.	Громадяни – вступники, здобувачі освіти, їх родини, які є замовниками освітніх послуг як платники податків або безпосередньо				
ОЦ1.1. ЦІЛЕСПРЯМОВАНЕ БЮДЖЕТНЕ ФІНАНСУВАННЯ: Бюджетне фінансування дає змогу здобути якісну вищу освіту на конкурсній основі	ОЦ2.1. ЧЕСНИЙ І УСВІДОМЛЕНИЙ ВСТУП: Вступ до закладів вищої освіти є чесним та прозорим, вступники мають можливість обрати навчання усвідомлено та поінформовано	ОЦ3.1. ВСТУП ДО ОМРІЯНОГО УНІВЕРСИТЕТУ: Вступники з видатними досягненнями мають широкий вибір місць навчання. Недостатньо представлені, вразливі, незахищені групи населення, мешканці тимчасово окупованих територій одержують особливу підтримку в доступі до вищої освіти.	ОЦ4.1. БУТИ ЗРОЗУМІЛИМИ СВІТУ: Структура (рівні, ступені, кваліфікації тощо) забезпечує порівнюваність та визнання українських освітніх кваліфікацій в Європі та світі	ОЦ5.1. УНІВЕРСИТЕТИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ: Студентоцентроване навчання є основою організації освітнього процесу разом з використанням інноваційних технологій та різних форм здобуття освіти					
Зд1.1.1. Збільшення бюджетного фінансування та вдосконалення формули розподілу за результатами діяльності, включаючи приватні заклади вищої освіти. Зд1.1.2. Впровадження бюджетного співфінансування вищої освіти. Зд1.1.3. Розширення кредитування здобуття вищої освіти та освіти дорослих.	Ін1.1.1. Середній обсяг бюджетного фінансування на одного студента. Ін1.1.2. Кореляція між обсягом фінансування та результатами діяльності закладів вищої освіти. Ін1.1.3. Відсоток здобувачів вищої освіти, які отримали бюджетне (спів)фінансування або кредитування.	Зд2.1.1. Розширення сфери застосування ЗНО, адресного розміщення та національного (широкого) конкурсу. Зд2.1.2. Адаптація ЗНО для особливих категорій вступників. Зд2.1.3. Запровадження системи професійної діагностики при вступі та під час навчання, уникнення гендерних стереотипів.	Ін2.1.1. Відсоток вступу через незалежні вступні іспити, адресне розміщення та національний (широкий) конкурс. Ін2.1.2. Питома вага здобувачів освіти, які вважають свій вибір місця навчання правильним. Ін2.1.3. Питома вага здобувачів, які успішно закінчують навчання у встановлені строки.	Зд3.1.1. Підтримка національної та міжнародної академічної мобільності студентів, включаючи направлення на навчання до іноземних університетів. Зд3.1.2. Надання особливої підтримки мешканцям тимчасово окупованих територій, незахищеним та вразливим групам населення. Зд3.1.3. Створення особливих умов для вступників з видатними досягненнями.	Ін3.1.1. Кількість учасників програм академічної мобільності студентів. Ін3.1.2. Порівняльна динаміка чисельності та вступу категорій, яким надається особлива підтримка. Ін3.1.3. Кількість направлень на навчання до іноземних університетів.	Зд4.1.1. Забезпечення гармонізації структури вищої освіти України відповідно до зобов'язань країн-членів Європейського простору вищої освіти. Зд4.1.2. Розвиток національної системи кваліфікацій, спрощення процедур визнання іноземних освітніх кваліфікацій. Зд4.1.3. Трансформація освіти у секторі безпеки та оборони відповідно до доктринальних підходів та принципів НАТО.	Ін4.1.1. Ключові показники України в реалізації принципів Болонського процесу (Звіти про імплементацію Болонського процесу). Ін4.1.2. Місця українських закладів у провідних світових рейтингах. Ін4.1.3. Досягнення взаємосумісності структури та організації освіти в секторі безпеки та оборони з країнами-членами НАТО.	Зд5.1.1. Дотримання підходів студентоцентрованого навчання в організації освітнього процесу. Зд5.1.2. Розширення спільних, міждисциплінарних та подвійних програм, дуальної, інших форм здобуття освіти. Зд5.1.3. Розвиток загальних компетентностей, правової культури, рухової активності, спорту, різних студентських змагань.	Ін5.1.1. Відсоток осіб, які здобули диплом магістра за іншою спеціальністю. Ін5.1.2. Частка випускників професійно-орієнтованих освітніх програм вищої освіти, які здобували освіту за дуальною формою або опанували інші програми з поглибленою практичною підготовкою на робочих місцях. Ін5.1.3. Відсоток студентів, які успішно пройшли щорічне оцінювання фізичної підготовленості.
П1.2. Недотримання послідовності у реалізації державної політики та непослідовність в управлінні сферою вищої освіти, невідповідність мережі закладів вищої освіти потребам держави.	П2.2. Низький рівень довіри до інноваційної діяльності закладів вищої освіти, недостатні практика та досвід впровадження цифрових технологій.	П3.2. Невідповідність між запитом суспільства на відносно недорогу, але якісну вищу освіту, її ресурсним забезпеченням, недосконалість нормативно-правового регулювання	П4.2. Недостатнє залучення кращого іноземного досвіду, його носіїв, відсутність механізму залучення іноземних інвестицій у розвиток закладів вищої освіти.	П5.2. Низький рівень управлінської спроможності керівного складу та культури врядування у сфері вищої освіти, формалізм і негнучкість у підходах до організації освітньої, науково-технічної та інноваційної діяльності.	Держава – вищі органи держави, МОУ, інші державні органи та органи місцевого				
ОЦ1.2. ЕФЕКТИВНА МЕРЕЖА ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ: Система вищої освіти сприяє виконанню державою своїх зобов'язань, державні заклади вищої освіти є ефективними	ОЦ2.2. РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙ: Дослідники створюють нові знання і технології, за підтримки закладів вищої освіти ефективно впроваджують їх в індустрію	ОЦ3.2. ТУРБОТЛИВА І ВИМОГЛИВА ДЕРЖАВА: Державне регулювання освітньої діяльності (ліцензування, стандарти, пріоритети підготовки тощо) є добросовісним, системним, прозорим, раціональним та випереджальним	ОЦ4.2. ДОСВІД КРАЩИХ ІНОЗЕМНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ В УКРАЇНУ: Кращий іноземний освітній досвід впроваджується в Україні	ОЦ5.2. ВІДПОВІДАЛЬНЕ ЛІДЕРСТВО: Лідери вищої освіти є професійними, авторитетними та добропорядними, співпрацюють з іншими лідерами та навчають їх					

МОН № 1/3263-22 від 23.02.2022

Підписав: Шкарлет Сергій Миколайович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000F1702F00E3E4A000
Дійсний: з 17.02.2022 13:05:03 по 17.02.2024 13:05:03

Зд1.2.1. Модернізація мережі, укрупнення закладів вищої освіти, підтримка групи академічних лідерів - дослідницьких університетів. Зд1.2.2. Наділення наглядових рад функціями нагляду за економічною діяльністю, антикризовий менеджмент та розроблення планів управління змінами. Зд1.2.3. Розвиток освітньої статистики та інформаційних систем для формування і реалізації освітньої політики.	Ін1.2.1. Кількість укрупнених державних закладів вищої освіти та середня кількість студентів у закладах вищої освіти. Ін1.2.2. Кількість державних та комунальних закладів вищої освіти, які потребують реалізації програм антикризового менеджменту. Ін1.2.3. Створено систему освітньої статистики відповідно до потреб освітньої політики.	Зд2.2.1. Розвиток інноваційної інфраструктури на базі закладів вищої освіти, сприяння їх інтеграції в регіональні інноваційні екосистеми та кластери Індустрії 4.0 з урахуванням SMART-спеціалізації регіонів. Зд2.2.2. Підготовка та реалізація проєкту «Президентський університет». Зд2.2.3. Цифрова трансформація процесів управління, регулювання та моніторингу в закладах вищої освіти та ефективне використання цифрових (дистанційних) технологій в освітньому процесі.	Ін2.2.1. Частка доходів закладів вищої освіти від участі у регіональних інноваційних екосистемах та кластерах Індустрії 4.0. Ін2.2.2. Альтернативна вартість імпорту інноваційних засобів для захисту незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України, створених у закладах вищої освіти. Ін2.2.3. Кількість послуг, сервісів (зокрема бібліотечних) та управлінських процесів закладів вищої освіти в цифровому форматі.	Зд3.2.1. Гармонізація освітніх та професійних стандартів, залучення бізнесу та професійних спільнот до їх розробки. Зд3.2.2. Забезпечення прозорого та зрозумілого ліцензування, ефективного контролю за дотриманням ліцензійних умов. Зд3.2.3. Встановлення посиленних вимог до «регульованих» спеціальностей, запровадження єдиних державних кваліфікаційних іспитів.	Ін3.2.1. Кількість освітніх програм, схвалених організаціями роботодавців або професійними асоціаціями. Ін3.2.2. Середній час на розгляд ліцензійної справи. Ін3.2.3. Динаміка успішності складання здобувачами вищої освіти єдиних кваліфікаційних іспитів.	Зд4.2.1. Підтримка спільних (подвійних) освітніх програм з університетами, що належать до ТОП-1000 світових рейтингів. Зд4.2.2. Залучення іноземних викладачів до українських університетів. Зд4.2.3. Відкриття вітчизняного ринку для кращих іноземних університетів.	Ін4.2.1. Кількість спільних освітніх програм та їх випускників. Ін4.2.2. Кількість іноземних викладачів в закладах вищої освіти України. Ін4.2.3. Кількість здобувачів у підрозділах іноземних університетів (ТОП-1000) в Україні.	Зд5.2.1. Розвиток програм управлінської підготовки керівного складу та перспективних лідерів закладів вищої освіти (кадровий резерв), тренінгів на підтримку реформ. Зд5.2.2. Підтримка гендерного балансу серед керівного складу закладів вищої освіти. Зд5.2.3. Проведення комунікаційних кампаній на підтримку реформ у вищій освіті.	Ін5.2.1. Кількість осіб керівного складу та перспективних лідерів закладів вищої освіти, які пройшли програми управлінської підготовки. Ін5.2.2. Питома вага жінок та чоловіків серед керівного складу закладів вищої освіти. Ін5.2.3. Соціологічні заміри свідчать про підтримку населенням реформ у вищій освіті.	
ПІ3.3. Розрив між системою вищої освіти та ринком праці, дисбаланс попиту і пропозиції з інноваційних спеціальностей, відсутність механізмів зворотного зв'язку між роботодавцями і закладами вищої освіти.		ПІ2.3. Неготовність закладів вищої освіти до проведення затребуваних бізнесом прикладних досліджень та створення інноваційних інтелектуальних продуктів для економіки.		ПІ3.3. Застарілість та зношеність матеріально-технічної бази, зокрема гуртожитків, нестача або відсутність сучасного лабораторного обладнання для освітнього процесу та наукових досліджень.		ПІ4.3. Недостатній потенціал закладів вищої освіти для залучення та якісної підготовки іноземних студентів і недостатній рівень забезпечення сприятливих і безпечних умов для їх навчання.		ПІ5.3. Недостатня увага держави та закладів вищої освіти до освіти дорослих, поширене в суспільстві формальне ставлення до безперервного навчання.		Економіка – роботодавці, топ-менеджмент, промисловість, замовники освітніх послуг
ОЦ1.3. ПІДГОТОВКА ЗАТРЕБУВАНИХ ФАХІВЦІВ: Система вищої освіти задовольняє потреби економіки у кваліфікованих фахівцях		ОЦ2.3. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ПРОДУКЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ: Бізнес довіряє результатам дослідницьких та консалтингових робіт закладів вищої освіти		ОЦ3.3. СУЧАСНИЙ ДРУЖНИЙ ОСВІТНИЙ ПРОСТІР: Інфраструктура, освітній простір та навчально-наукове обладнання модернізуються, зокрема, з урахуванням вимог інклюзивності		ОЦ4.3. УКРАЇНА – ПОПУЛЯРНЕ МІСЦЕ НАВЧАННЯ: Кількість іноземних студентів в Україні динамічно зростає		ОЦ5.3. ОСВІТА ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ: Безперервне навчання (освіта дорослих) важливе для особистого та професійного зростання		
Зд1.3.1. Формування системи моніторингу попиту і пропозиції на фахівців з вищою освітою на ринку праці. Зд1.3.2. Формування пріоритетів підготовки фахівців з вищою освітою, зокрема ІТ спеціальностей, на основі моніторингу ринку праці. Зд1.3.3. Забезпечення першого робочого місця випускників, які здобули вищу освіту за рахунок бюджетних коштів.	Ін1.3.1. Динаміка чисельності студентів з пріоритетних спеціальностей. Ін1.3.2. Економічна активність випускників закладів вищої освіти (моніторинг працевлаштування). Ін1.3.3. Різниця заробітної плати/доходу осіб з вищою освітою та без неї.	Зд2.3.1. Сприяння виконанню закладами вищої освіти досліджень та консалтингу тощо для бізнесу. Зд2.3.2. Створення умов для розвитку державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти. Зд2.3.3. Визначення режиму оподаткування діяльності неприбуткових закладів вищої освіти в галузі наукових досліджень та розробок.	Ін2.3.1. Обсяг досліджень та консалтингових послуг закладів вищої освіти для бізнесу. Ін2.3.2. Кількість проєктів державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти. Ін2.3.3. Обсяг додаткових коштів, які залишаються в закладах вищої освіти завдяки режиму оподаткування наукових досліджень та розробок.	Зд3.3.1. Оснащення сучасних базових навчальних лабораторій та передових науково-дослідних лабораторій закладів вищої освіти обладнанням для інформаційних технологій (цифровою інфраструктурою). Зд3.3.2. Створення сприятливих умов для приватних інвестицій, залучення бізнесу до розвитку інфраструктури та освітнього простору. Зд3.3.3. Будівництво навчальних корпусів і гуртожитків закладів вищої освіти, проведення ремонтних і відновних робіт.	Ін3.3.1. Кількість нових іноземних дослідницьких та навчальних лабораторій. Ін3.3.2. Обсяг інвестицій держави/бізнесу у розвиток закладів вищої освіти. Ін3.3.3. Площа побудованих та відновлених навчальних корпусів і гуртожитків.	Зд4.3.1. Цифрова трансформація вступу іноземних громадян до закладів вищої освіти України. Зд4.3.2. Створення умов для збалансованої мобільності студентів між Україною та країнами-членами ОЕСР. Зд4.3.3. Уможливлення працевлаштування в Україні іноземних студентів та учасників програм академічної мобільності.	Ін4.3.1. Кількість іноземних студентів у закладах вищої освіти України, зокрема медичних спеціальностей. Ін4.3.2. Кількість іноземних студентів з країн ОЕСР та ЄС у закладах вищої освіти України. Ін4.3.3. Кількість іноземців-учасників програм академічної мобільності.	Зд5.3.1. Законодавче забезпечення та розбудова нової системи освіти дорослих, включаючи осіб пенсійного віку. Зд5.3.2. Визнання результатів навчання неформальної та інформальної освіти в системі формальної освіти, підтвердження професійних кваліфікацій. Зд5.3.3. Створення центрів безкоштовного вивчення та поглиблення знань державної мови.	Ін5.3.1. Частка дорослих у віці 25 років і старше, які навчалися за будь-якими освітніми програмами впродовж останніх 12 місяців. Ін5.3.2. Кількість осіб, які отримали визнання результатів навчання неформальної та інформальної освіти, підтвердження професійних кваліфікацій. Ін5.3.3. Кількість осіб, які отримали державний сертифікат про рівень володіння державною мовою.	Економіка – роботодавці, топ-менеджмент, промисловість, замовники освітніх послуг
ПІ1.4. Соціальна відповідальність та врахування екологічної складової, що не є ключовими цінностями для багатьох закладів вищої освіти.		ПІ2.4. Більшість закладів вищої освіти не використовують для свого розвитку можливості громадянського суспільства (наприклад, утворення аналітичних центрів).		ПІ3.4. Несистемне сприйняття, недовіра до інституційних механізмів забезпечення якості вищої освіти, схильність до їх одержавлення.		ПІ4.4. Значна частина здобувачів вищої освіти не набуває достатніх знань про розмаїття культур, навичок робочої комунікації в міжнародному контексті.		ПІ5.4. Зосередження закладів вищої освіти виключно на освітній та науковій діяльності не створює умов для всебічного розвитку особистості та реалізації її талантів.		
ОЦ1.4. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ: Заклади вищої освіти демонструють зразковість у розв'язанні соціальних та екологічних проблем		ОЦ2.4. УНІВЕРСИТЕТИ ЦІКАВИ СУСПІЛЬСТВУ: Представники громадянського суспільства залучені до формування освітньої політики та управління закладами вищої освіти		ОЦ3.4. ВИСОКА КУЛЬТУРА ЯКОСТІ: Якість освіти постійно поліпшується відповідно до Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти		ОЦ4.4. ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ У ВІДКРИТОМУ СВІТІ: Випускники закладів вищої освіти підготовлені до життя та роботи в мультикультурному середовищі		ОЦ5.4. УНІВЕРСИТЕТ – ЦЕНТР ЕКСПЕРТИЗИ: Заклади вищої освіти є лідерами у формуванні людського капіталу, створенні (наданні) інтелектуальних та інноваційних продуктів (послуг) та просуванні етичних принципів		Економіка – роботодавці, топ-менеджмент, промисловість, замовники освітніх послуг
Зд1.4.1. Створення інклюзивного освітнього середовища, універсального дизайну та забезпечення розумного пристосування. Зд1.4.2. Ефективне та раціональне природокористування. Зд1.4.3. Посилення спроможності закладів вищої освіти в розвитку їх соціальної сфери.	Ін1.4.1. Частка безбар'єрного простору в закладах вищої освіти. Ін1.4.2. Енергоефективність закладів вищої освіти. Ін1.4.3. Обсяг коштів на соціальні програми закладів вищої освіти.	Зд2.4.1. Формування у здобувачів вищої освіти поваги до прав людини, правових норм і суспільного договору. Зд2.4.2. Сприяння розвитку асоціацій випускників закладів вищої освіти як особливого виду громадських об'єднань. Зд2.4.3. Сприяння волонтерству, соціальним проєктам, студентському самоврядуванню.	Ін2.4.1. Кількість державних та комунальних закладів вищої освіти, в яких сформовано незалежні наглядові ради. Ін2.4.2. Кількість створених асоціацій випускників закладів вищої освіти. Ін2.4.3. Обсяг залучених закладами вищої освіти коштів для громадських проєктів.	Зд3.4.1. Розвиток систем внутрішнього забезпечення якості як основи якісної вищої освіти. Зд3.4.2. Залучення незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти до акредитації та моніторингу діяльності закладів вищої освіти. Зд3.4.3. Створення умов для акредитації іноземними акредитаційними агентствами та агентствами забезпечення якості вищої освіти.	Ін3.4.1. Профілі якості закладів вищої освіти. Ін3.4.2. Кількість інституційних акредитацій та акредитацій на підставі експертизи незалежних установ оцінювання, акредитацій іноземними агентствами. Ін3.4.3. Результати національного заміру рівня задоволеності студентів, випускників та стейкхолдерів якістю вищої освіти.	Зд4.4.1. Створення умов для формування міжкультурної свідомості та компетентностей. Зд4.4.2. Набуття здобувачами вищої освіти навичок роботи в багатонаціональних колективах. Зд4.4.3. Стимулювання вивчення англійської та інших іноземних мов, підвищення вимог до володіння ними.	Ін4.4.1. Частка випускників закладів вищої освіти, які опанували дві та більше іноземних мов. Ін4.4.2. Розподіл випускників за рівнями володіння іноземною мовою, відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти. Ін4.4.3. Кількість бакалаврів (магістрів), які продовжили навчання за кордоном.	Зд5.4.1. Сприяння розвитку наукової та науково-технічної експертизи в закладах вищої освіти. Зд5.4.2. Підтримка інтелектуальних та творчих дискурсів, суспільних ініціатив та проєктів. Зд5.4.3. Розвиток аналітичних центрів з публічно важливої тематики на базі закладів вищої освіти.	Ін5.4.1. Обсяг послуг з наукової та науково-технічної експертизи закладів вищої освіти. Ін5.4.2. Тривалість життя громадян з вищою освітою та без вищої освіти. Ін5.4.3. Кількість аналітичних центрів, представлених у глобальному та національному рейтингах.	
										Економіка – роботодавці, топ-менеджмент, промисловість, замовники освітніх послуг

ПІ1.5. Незбалансованість прав і відповідальності, непослідовна автономізація закладів вищої освіти, неготовність багатьох з них використовувати надані законодавством можливості.		ПІ2.5. Недостатня розвиненість культури академічної доброчесності, толерантне ставлення частини академічної спільноти до корупції та хабарництва у вищій освіті.		ПІ3.5. Поглиблюється розрив між науковими дослідженнями та змістом освіти, який часто ґрунтується на застарілій інформації.		ПІ4.5. Недостатнє використання закладами вищої освіти можливостей міжнародної мобільності, спільних освітніх програм, досліджень з іноземними університетами.		ПІ5.5. Падіння престижу викладацької діяльності, зокрема через неконкурентоспроможні умови та оплати праці та високий рівень бюрократизації професійної діяльності.	
ОЦ1.5. АВТОНОМІЯ ДЛІЯ РОЗВИТКУ: Автономія закладів вищої освіти (забезпечення рівних прав та наділення широкою інституційною автономією, включаючи фінансову		ОЦ2.5. МИ – ДОБРОЧЕСНІ: Учасники освітнього процесу проявляють нетерпимість до корупції, дискримінації за різними ознаками та академічної недоброчесності		ОЦ3.5. СУЧАСНІ НАУКОМІСТКІ ЗНАННЯ: Наукові дослідження та інновації визначають зміст та розвиток освітніх програм		ОЦ4.5. ГЛОБАЛЬНА НАУКОВА КООПЕРАЦІЯ: Кількість проєктів міжнародної освітньо-наукової співпраці зростає, наукові та науково-педагогічні працівники інтегровані до світового наукового простору.		ОЦ5.5. ПРОФЕСОР – ЗВУЧИТЬ ГОРДО: Високий статус у суспільстві та перспективи професійного розвитку сприяють привабливості академічної кар’єри	
Зд1.5.1. Забезпечення фінансової автономії та майнових прав неприбуткових закладів вищої освіти. Зд1.5.2. Запровадження сталих фондів (ендаментів). Зд1.5.3. Посилення академічної, організаційної та кадрової автономії закладів вищої освіти, зокрема з урахуванням досягнень, прозорості та моніторингу.	Ін1.5.1. Питома вага позабюджетних джерел фінансування. Ін1.5.2. Загальний обсяг та річний приріст сталих фондів (ендаментів) закладів вищої освіти. Ін1.5.3. Заклади вищої освіти самостійно визначають організаційно-управлінську структуру, систему оплати праці та місця розміщення власних коштів.	Зд2.5.1. Реагування на факти корупції, дискримінації та академічної недоброчесності. Зд2.5.2. Розробка стандартизованих цифрових інструментів для освітніх вимірювань та перевірки на академічну доброчесність. Зд2.5.3. Запровадження ефективних механізмів виявлення порушень академічної доброчесності та процедур притягнення до академічної відповідальності.	Ін2.5.1. Питома вага різних категорій учасників освітнього процесу, які не стикались з корупцією в закладах вищої освіти. Ін2.5.2. Частка виявлених випадків академічної недоброчесності, за якими прийняті рішення щодо академічної чи юридичної відповідальності. Ін.2.5.3 Кількість закладів вищої освіти, в яких запроваджено цифрові рішення підтримки процедур виявлення порушень академічної доброчесності.	Зд3.5.1. Впровадження результатів наукових досліджень (творчих досягнень) в освітні програми. Зд3.5.2. Створення умов для участі здобувачів вищої освіти у наукових дослідженнях, в ініціюванні та реалізації інноваційних проєктів. Зд3.5.3. Сприяння використанню інноваційних технологій та новітніх засобів навчання в освітньому процесі, розвиток дослідницьких інфраструктур.	Ін3.5.1. Кількість здобувачів вищої освіти, залучених до участі в наукових дослідженнях, в ініціюванні та реалізації інноваційних проєктів, стартапів. Ін3.5.2. Обсяг коштів, інвестованих у розвиток створених в університетах інноваційних проєктів (стартапів, спін-офф).	Зд4.5.1. Підтримка співпраці між закладами вищої освіти та з науково-дослідними установами, участі в міжнародних наукових проєктах і програмах, передусім Європейського Союзу. Зд4.5.2. Підтримка національної та міжнародної академічної мобільності викладачів. Зд4.5.3. Мотивування викладачів до отримання наукових результатів та наукових публікацій високого рівня, участі в патентно-ліцензійній діяльності.	Ін4.5.1. Обсяг фінансування, отриманого закладами вищої освіти та їх працівниками за виконання міжнародних програм і проєктів. Ін4.5.2. Кількість учасників програм національної та міжнародної академічної мобільності. Ін4.5.3. Кількість наукових публікацій, які індексуються у міжнародно визнаних бібліографічних базах.	Зд5.5.1. Зменшення річного максимального навчального навантаження на одну ставку науково-педагогічного працівника без розширення штатів. Зд5.5.2. Надання пільгових кредитів для будівництва житла науково-педагогічним та науковим працівникам. Зд5.5.3. Забезпечення умов для професійного розвитку наукових і науково-педагогічних працівників, зокрема програм постдокторальних досліджень та програм розвитку цифрових компетентностей.	Ін5.5.1. Співвідношення заробітної плати науково-педагогічних працівників та середньої по країні. Ін5.5.2. Кількість пільгових житлових кредитів науково-педагогічним та науковим працівникам. Ін5.5.3. Кількість здобувачів третього рівня вищої освіти та наукового ступеня доктора наук.
ГОЛОВНИЙ ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ СТРАТЕГІЇ (ГОРС), ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ СТРАТЕГІЇ (ОРС)									
ГОРС. Створено сучасну ефективну систему вищої освіти, яка задовольняє потреби громадян, економіки та суспільства, має гідну репутацію та є конкурентоспроможною на внутрішньому та світовому ринках освітніх послуг									
ОРС1.1. Створено ефективну систему управління на основі поєднання автономії закладів вищої освіти та відповідальної державної освітньої політики. ОРС1.2. Бюджетне та позабюджетне фінансування доповнюють один одного та спрямовуються на формування затребуваних компетентностей. ОРС1.3. Корпоративна соціальна відповідальність закладів освіти відповідає європейським зразкам.	ОРС2.1. Заклади вищої освіти продукують інтелектуальну та інноваційну продукцію та послуги, які впроваджуються у реальному секторі економіки. ОРС2.2. Вища освіта є провайдером цінностей вільного, демократичного суспільства. ОРС2.3. Накопичений репутаційний капітал ґрунтується на чесному вступі, об’єктивному оцінюванні знань, а також на «нульовій толерантності» до корупції, дискримінації та академічної недоброчесності.	ОРС3.1. Якість вищої освіти відкриває широкі перспективи професійного майбутнього в Україні та за кордоном. ОРС3.2. Освітній процес базується на передових наукових дослідженнях, здобувачі освіти користуються сучасними освітнім простором та лабораторним обладнанням. ОРС3.3. Державна освітня політика спрямована на підтримку якісної освіти, доступної для різних верств населення, та підтримку вразливих груп населення.	ОРС4.1. Система вищої освіти України є відкритою для кращого світового досвіду та зрозумілою світу. ОРС4.2. Заклади вищої освіти формують навички життя та роботи в мультикультурному середовищі, приваблюють іноземних студентів якістю освіти та умовами навчання. ОРС4.3. Українські вчені разом з іноземними колегами виконують дослідження найвищого наукового гатунку.	ОРС5.1. Студентоцентроване навчання дає змогу сформувати власні набори компетентностей здобувачам вищої освіти, освіта дорослих є усвідомленою необхідністю розвитку. ОРС5.2. Умови праці, можливості особистісного та професійного розвитку, включення в суспільні процес забезпечують високу привабливість академічної кар’єри. ОРС5.3. Керівники закладів вищої освіти забезпечують зразкове управління та досягнення цілей.					